Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 8 (895) * miercuri 20 febr. 1963 * 8 pag. 30 bani

Cu cîteva zile în urmă, am avut o discuție cu pionierii claselor a VII-a de la Școala de 8 ani nr. 5 din Brașov. Vreau să transcriu exact discuția pe care am avut-o cu acești copii care se găsesc în anul examenului de absolvire, după care vor păși mai departe în viață. Ciumac Tatiana spunea: „Nu odată am auzit, fiecare dintre noi, cum părinții noștri ne numesc pe noi, pe pionieri, pe copii — viitorul țării. Aceasta e foarte frumos. Ce fel de viitor vom fi noi? Aceasta este întrebarea la care mă gîndesc de multe ori. Cum vom răspunde noi încrederii părinților, grijii pe care ne-o acordă partidul, prin condițiile create pentru noi? Sîntem în clasă 26 de pionieri. Învățăm bine și mai ales sîntem buni colegi. Cu Ilieș Maria am avut și mai avem de lucru. Dar dacă ne vom întîlni la sfîrșitul anului vom putea spune că 26 de pionieri au absolvit cu bine".

— Patriotism înseamnă să-ți iubești țara, a început Tomuța Cornel. Toți știm că construirea unei case începe cu temelia. La noi, școlarii, temelia este acumularea permanentă, neîntreruptă, de fiecare zi a cunoștințelor. Construcția la temelia căreia au lucrat părinții noștri crește mereu, tot mai frumoasă, tot mai luminoasă. Noi trebuie să ducem mai departe ceea ce au început părinții noștri. Construcția aceasta are un nume foarte frumos: socialism, comunism. Pentru a o putea face să înflorească trebuie să învățăm mereu. Eu vreau să lucrez în domeniul energiei electrice. Este un

ÎNVĂȚĂTURA O ÎNDATORIRE PATRIOTICĂ

domeniu important pentru economia, știința și tehnica patriei noastre. De aceea mă voi strădui să fiu folositor țării la locul meu de muncă.

Completîndu-l pe Tomuța, Gherman Antonela arăta: „Sîntem în pragul absolvenței. Acest prag nu trebuie trecut oricum. El este în primul rînd un examen de conștiință. Cînd îți iubești meseria ce ți-ai ales-o, o faci cu toată dragostea, din toată inima. Nu te poți mulțumi cu un minimum de cunoștințe. Chiar și după terminarea școlii, cînd lucrezi, trebuie să continui să înveți pentru a nu rămîne în urmă.

— Sînt însă și colegi de-ai noștri care nu prea strălucesc la învățătură, spunea Muscalu Elena. Ce fel de oameni vor deveni? Ghita Ion era, pînă în clasa a IV-a, un copil foarte silitor. De anul trecut însă... Acum e corigent la limba romînă. Lui îi place foarte mult sportul dar nu se străduiește să-și împartă în mod rațional timpul. Așa că pentru lecții îi rămîne puțin timp. Din cauza aceasta și le face în fugă și, bineînțeles, prost. O calitate a lui Ghita: cînd i se încredințează o sarcină, o duce pînă la capăt. Cu această calitate, plus mai multă perseverență, ar putea deveni un pionier cu care să ne mîndrim.

— Oamenii de știință, adevărați patrioți, a început Ardeleanu Dorina, cei care și-au iubit țara, au făcut ca, prin munca lor, prin știința și studiile lor, să ducă peste granița numele țării noastre. Ei au avut de înfruntat condițiile grele din timpul burghezo-moșierimii, dar și în acele condiții grele, adevărații patrioți, au cinstit numele țării.

Cu atît mai mult, noi, azi, cînd avem la dispoziție toate mijloacele pentru a ne însuși știința, avem datoria ca, prin munca noastră, prin învățătura noastră să fim demni de prestigiul și de numele țării care ne-a crescut. Fără doar și poate, nu vom ajunge toți cercetători, oameni de știință. Dar pentru fiecare, un lucru este important: acolo unde vom munci să ne facem conștiincios datoria. Și niciodată să nu-i dezamăgim pe cei care ne acordă încrederea.

*

A fost o discuție pasionantă.

Și m-am bucurat. Pentru maturitatea lor, pentru încrederea cu care pășesc în viață, pentru visele lor frumoase. Mai ales pentru felul în care înțeleg și crește în ei sentimentul dragostei pentru patrie.

E. SCHIBINSCHI

O zi de neuitat

Flutură cravatele roșii

Pînă la începerea adunării mai e puțin timp. Pionierii din detașamentul 9 al unității de la Școala medie nr. 28 „Dr. Petru Groza" din Capitală se pregătesc să primească noi pionieri. Un grup de fete și băieți din detașament cîntă „Azi e zi de sărbătoare"... E, într-adevăr, sărbătoare pentru întregul detașament, al cărui număr azi se mărește cu șase școlari, sîrguincioși, disciplinați, fruntași la învățătură, din clasele a II-a A și B: Canto Irina, Arhip Lucia, Cristescu Octavian, Petrescu Daniela, Nițoiu Marius și Antonov Bogdan. Ei așteaptă cu emoție clipa cînd li se vor înmîna cravatele roșii, de pionier. Începe ceremonialul pionieresc de deschidere a adunării. În cîntec tineresc sînt aduse drapelul unității și steagul detașamentului. Grupele dau raportul.

...Pe fiecare din cei șase, adunarea îi primește în unanimitate în organizație. Școlari disciplinați, fruntași la învățătură, buni colegi, după cum au arătat cei ce au luat cuvîntul, noilor pionieri — primiți în organizație în preajma aniversării eroicelor lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933 — li se înmînează cravatele roșii.

În detașamentul 9 au intrat noi pionieri, care s-au angajat să fie exemplu în învățătură și comportare pentru toți colegii lor.

N. PETRESCU

O clipă pe care n-o uiți niciodată: aceea cînd devii pionier. Sub drapelul unității de la Școala de 8 ani nr. 184 din Capitală, cîțiva dintre cei mai buni școlari primesc cravata roșie.

Chitanța nr. 656 852

Spre Școala medie din Sinaia se îndreptau în dimineața aceea zeci și sute de pionieri. Ajutîndu-se între ei, unii trăgeau săniile de sfoară, alții le împingeau, iar pe sănii erau deșeuri de fier vechi. Dintr-o tonă de fier vechi, cu adausul respectiv de fontă albă, se obțin două tone de oțel, le spusese mai de mult copiilor tovarășul instructor. Au aflat atunci și ce se produce din această cantitate de oțel. Acum, la lucru, fiecare detașament dorea să adune cît mai mult. Și cînd muncești, rezultatul nu se lasă așteptat. Chitanța nr. 656 852 ne arată că în ziua aceea unitatea de pionieri din Sinaia a colectat și predat I.C.M.-ului 4 470 kg de fier vechi.

Citiți în pagina a III-a, rubrica „Discuții"

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

O întrebare și... multe, multe răspunsuri!

(din experiența cîtorva unități de pionieri din regiunea Hunedoara, privind orientarea profesională)

Începutul a fost făcut cu o întrebare. „Ce vreți să deveniți?" s-a adresat într-o zi președinta detașamentului, pionierilor. Colectivul de conducere al unității vrea să știe ce meserii ne interesează pe noi, cei din-tr-a VII-a. De aceea vă propun ca fiecare, pe o bucățică de hîrtie, să scrie meseria care-i place, școala la care ar vrea să învețe. Și pionierii clasei a VII-a de la Școala de 8 ani din Petrești, raionul Sebeș au scris. Brezoiu Ion și Bărbulescu Ion vrea să învețe la grupul școlar din Hunedoara. Acolo poți deveni furnalist, oțelar, laminorist, sudor sau strungar. Efrim Petru, Goța Eliseu și Brașoveanu Petru, vor să învețe la școala profesională metalurgică. Țară Olga, Sirbu Delia și Pătruț Eugenia vor să meargă la școala profesională textilă din Cisnădie. Brașoveanu Felicia ar vrea să devină ingineră, Marin Georgeta artistă, Bora Gheorghe matematician. Cei mai mulți însă vor să învețe chiar aici, la ei în comună, la școala profesională de mecanici agricoli.

După aceasta, colectivul de conducere a trecut la organizarea unor acțiuni care să vină în sprijinul orientării profesionale a pionierilor. Mai întîi au fost în vizită la gospodăria colectivă, apoi la S.M.T. la școala profesională de mecanici agricoli. Cei cărora le place munca pe ogoare, au avut ce vedea! Au înțeles și mai bine cît de importantă este această muncă.

Pionierii din Petrești au vizitat și Fabrica de hîrtie de la ei din sat, iar cînd au fost într-o excursie prin țară, la Cluj au mers la Carbochim, la Turda, la Industria sîrmei, în alte orașe, la alte întreprinderi industriale. După aceea au discutat și în detașament. Vizitele i-au ajutat să înțeleagă că a face parte din rîndurile clasei muncitoare este o mîndrie. Să produci cu mintea și mîinile tale obiecte utile tuturor, să știi că tractorul care ară ogorul, trenul care aleargă pe drumurile patriei, sînt o parte și din munca ta este și aceasta o mare bucurie.

Ca și pionierii din Petrești, și alte unități se preocupă de orientarea profesională a pionierilor.

Vizitarea întreprinderilor a devenit pentru multe unități din regiunea Hunedoara o acțiune îndrăgită de pionieri. La locul de muncă, acolo unde muncitorii traduc în fapte angajamentele luate, pionierii văd și înțeleg mai bine frumusețea fiecărei meserii. Unitatea de la Școala medie din Sebeș a vizitat cele cîteva fabrici din oraș — cea de tricotaje, cea de pielărie, de cherestea. Muncitorii le-au arătat cu această ocazie, și au văzut, de altfel, și ei condițiile bune în care lucrează, mașinile noi, moderne, au făcut cunoștință cu fruntași în producție, au văzut că datorită muncii lor aceștia se bucură de stima și respectul tuturor.

Și încă ceva: grupa a patra din detașamentul claselor a VII-a de la Școala de 8 ani „Dr. Petru Groza" din Deva a organizat într-o zi o vizită la noile construcții din oraș. Au fost și în întreprinderi. Apoi în grupă a avut loc o discuție despre ce să fiu. „Se construiește mult, a spus Moldovan Tudor. În toată țara. Eu am să devin constructor. Avem doar și școală profesională în oraș".

În alegerea meseriei, pionierii se orientează și după aceea a părinților, a fraților mai mari, a prietenilor. În anul I al grupului școlar minier din Petroșeni, învață și foștii pionieri, astăzi utemiști de nădejde: Stîngu Nicolae, Gudacu Maricel, Alca Gheorghe, Zoltan Iosif, Tocași Mihai. Cu toții sînt fii de mineri din Aninoasa. La fel și la grupul școlar din Hunedoara sînt mulți elevi ai căror părinți sînt, fie oțelari, fie laminoriști.

Ce să fiu? Iată o întrebare care pentru cei dintr-a VII-a cere un răspuns fără întîrziere. „Ce vrei să fii?" „Ce este necesar!" — răspund mulți copii. Miner sau oțelar, mecanic agricol sau crescător de animale, inginer sau profesor, oricare ar fi meseria aleasă, pionierii știu că datoria lor este să se pregătească temeinic, să învețe cu siguranță. Pentru tinerii patriei noastre orice vis este realizabil. Statul nostru socialist asigură tineretului toate condițiile de viață și învățătură.

G. COSTIN

Pionierii din împrejurimi sînt buni prieteni ai elevilor Școlii de mecanici agricoli de pe lîngă S.M.T. - Sărulești, raionul Lehliu.

Elevi ai școlii de mecanici agricoli din Urziceni, în atelierul de sudură.

Fotografii de GRIGORE PREPELIȚĂ

Un oaspete obișnuit al școlii: poștașul. A sosit presa pentru copii. „Scînteia pionierului", „Cravata roșie", „Luminița". La Școala de 8 ani nr. 10 din București, pionierii așteaptă cu nerăbdare ziua de apariție a publicației preferate.

Cu prilejul aniversării a 30 de ani de la luptele ceferiștilor și petroliștilor din ianuarie-februarie 1933, la Palatul pionierilor din Capitală a avut loc o adunare festivă. Vă prezentăm un aspect din timpul programului artistic cu care s-a încheiat festivitatea.

JOC

Doborîrea bățului

Pentru acest joc este necesar un băț gros de 5-6 cm și lung de 40-50 cm. Ca teren se va folosi un loc plat, unde zăpada să nu fie mare. Toți participanții, 10-12, vor forma un cerc, iar în mijlocul cercului vor așeza bățul în poziție verticală. Din rîndul participanților, prin tragere la sorți, se va alege un apărător. Pionierii din cerc vor trebui să dărîme cu bulgări de zăpadă bățul așezat în mijlocul cercului. Apărătorul, la rîndul lui, va trebui să apere bățul de bulgări, pentru ca acesta să rămînă în poziție verticală. Cel care a dărîmat bățul va sta în locul apărătorului, iar apărătorul va lua locul celui din cerc.

Pentru ca în timpul jocului cercul să nu se micșoreze, va trebui ca înainte de a începe, să se marcheze pe zăpadă conturul cercului. Peste aceste limite ale cercului, pionierii nu vor avea voie să treacă. Regula principală a acestui joc este aceea că participanții nu au voie să arunce bulgări decît pe rînd. Din rîndul jucătorilor de pe cerc se va alege un căpitan, care va indica cine să arunce. În cazul cînd au aruncat doi deodată și bățul a fost dărîmat, lovitura nu va fi considerată valabilă.

În acest joc, un rol foarte important îl are căpitanul care, prin felul cum va dirija aruncările, va stimula interesul tuturor participanților. El va striga numele celui care va arunca, alegîndu-l de obicei din partea opusă sau din spatele apărătorului, pentru ca acesta să nu aibă timp să apere bățul.

DISCUȚII

Cum îi „admirăm" pe Victoraşii noştri

Discuţia pornită în paginile gazetei mi-a adus aminte de cîteva întîmplări petrecute în unitatea noastră. M-am gîndit să vi le povestesc.

Era pe la mijlocul trimestrului I. In clasa a V-a B lipseau de vreo cîteva zile doi pionieri : Cinteză Sabin şi Lupu Ion.

— Nu ştie nimeni ce-i cu ei ? a întrebat într-una din zile tovarăşa dirigintă. Din clasă nu se auzi nici un răspuns. Cîteva zile mai tîrziu, cînd au venit la şcoală părinţii celor doi pionieri, s-a aflat că aceştia lipseau pierzîndu-şi timpul prin parcuri, pe la cinematografe, spunînd, bineînţeles, acasă că merg la şcoală. Despre acest lucru ştia însă şi un coleg de-al lor : Constantin Petre. Ştiţi cum l-au „admirat" pionierii ? Discutînd cu el într-o adunare de detaşament şi arătîndu-i cît de necinstită a fost comportarea lui, care nu i-a ajutat cu nimic pe cei doi. Fireşte însă că cel mai aspru au discutat copiii cu cei doi, cerîndu-le să înceteze cu astfel de purtări.

Intr-un timp, cu Diaconu Emil din clasa a V-a A se întîmpla ceva deosebit. Cînd venea o oră la care nu era pregătit, i se „umflau" amigdalele. Şi cum îl dureau, trebuia să plece, sărmanul, de urgenţă la doctor. S-a întîmplat odată, de două ori. Aşa o fi, au zis ceilalţi colegi. Cînd au văzut că întîmplarea se repetă, l-au întrebat pe Diaconu :

— Cum se face că te îmbolnăveşti ori de cîte ori vii cu temele nescrise ?

— Păi să vedeţi, mă cheamă mama să merg cu ea la policlinică. După această discuţie, preşedintele detaşamentului a mers acasă la Diaconu. Aici a aflat că de fapt Emil minţise. Ceea ce susţinuse el se întîmplase doar odată, numai la o oră. La restul, însă...

A doua zi, în clasă, pionierii au discutat atitudinea lui Emil. I-au arătat că felul lui de comportare nu merită nici un fel de admiraţie. Cu astfel de pionieri ca el, prestigiul şi onoarea detaşamentului e în pericol.

Şi acum, ca şi în alte ocazii, pionierii au ştiut cum să se poarte cu astfel de băieţi care nu se deosebesc cu mult de Victor şi Gigi. Aşa se face că acum în unitatea noastră se întîlnesc tot mai puţini asemenea pionieri.

PĂDUCEL NICUŞOR
preşedintele Unităţii de pionieri
de la Şcoala medie nr. 2, Craiova.

In cinstea zilei de 16 Februarie

In ziua de 16 februarie, la Şcoala de 8 ani nr. 111 „Ştefan Plavăţ" din Bucureşti, clasa a VI-a B a avut loc o oră de activităţi educative închinată eroicelor lupte greviste ale muncitorilor ceferişti de acum 30 de ani. A fost invitat în mijlocul elevilor scriitorul Ion Bănuţă.

Cu o zi înainte, întreaga clasă a vizitat Uzinele „Griviţa Roşie". Pionierii au expus cu respect, cu însufleţire, amintirile frumoase rămase în urma acestei vizite, cît şi cunoştinţele căpătate despre lupta ceferiştilor din trecut. La întrebările puse de tovarăşul profesor diriginte, Ioan Lungu, au răspuns pionierii Marinescu Adrian, Anghel Anişoara, Melinte Luminiţa, Iordache Georgeta, Stavarache Mugur. Au recitat poezii închinate luptei ceferiştilor din trecut pionierii Gherghina Victor, Taşulea Nicolae, Brănişteanu Maria

In pregătirea acestei ore, pionierii au folosit atît cunoştinţele căpătate din cărţi, cît şi materialele apărute în „Scînteia pionierului", în deosebi articolul „File de istorie".

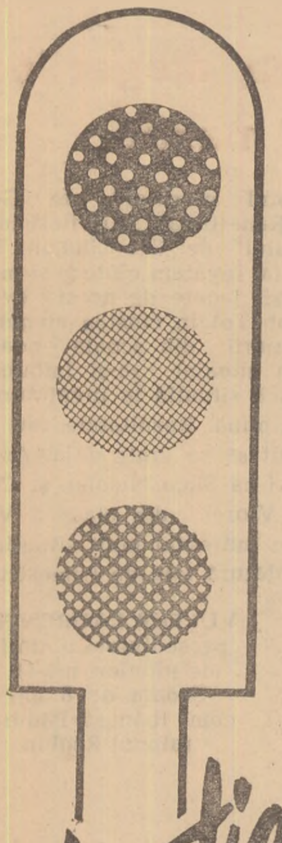
Apoi, le-a vorbit scriitorul Ion Bănuţă.

„Fiindcă sîntem la şcoală, să scriem pe tablă o cifră şi un cuvînt : 1963 —Victorie !".

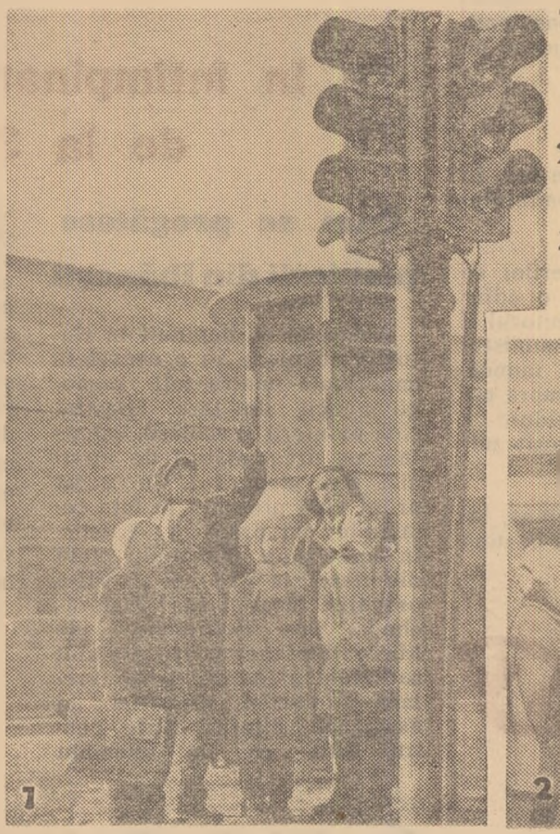
...Cele povestite de tovarăşul Ion Bănuţă care a participat la greva ceferistă din 1933, i-a impresionat nespus pe copii. Le va rămîne pentru totdeauna în minte întîlnirea aceasta de neuitat, cuvintele calde rostite despre lupta eroică a muncitorilor din trecut împotriva exploatării şi despre viaţa luminoasă de astăzi care poate fi concentrată în acest cuvînt : Victorie !

In încheierea cuvîntului său, scriitorul Ion Bănuţă a citit pionierilor din poeziile sale închinate ceferiştilor. La sfîrşit, într-o atmosferă sărbătorească, pionierii clasei a VI-a B i-au înmînat scriitorului Ion Bănuţă flori şi o cravată roşie de pionier.

M. D.

Atenţie la stop!

1

2

3

1. E bine să ai un prieten mai mare. El ştie o mulţime de lucruri. De pildă, că înainte de a traversa strada trebuie să te uiţi la stop.

2. Nu, acum nu se poate ! Lumina roşie arată că drumul este închis.

3. Numai cînd se aprinde becul verde putem traversa ! Să mergem. Nu însă pe oriunde, ci respectînd marcajul de pe caldarim.

„Pictoriţa"

Nemaipomenit! Cei din detaşamentul clasei a VII-a s-au trezit dintr-o dată că printre ei se află un adevărat „talent" ! O „pictoriţă". Este adevărat, mulţi dintre ei ştiau să deseneze peisaje, caricaturi la gazeta satirică... Dar ce era în stare să deseneze Mira, nimeni nu mai încercase. Poate pentru că nu erau în stare, poate, mai curînd, pentru că nici măcar nu le trecuse prin cap aşa ceva. Şi cînd te gîndeşti că Mira îşi ţinuse secret „talentul" ei pînă acum !

Dar mai bine să vă spun cum şi-a făcut Mira intrarea în... pictură. Să nu vă închipuiţi că a lucrat un tablou în ulei sau acuarele, că s-a străduit să zugrăvească un colţ al naturii. Nu. Ea a făcut un lucru mult mai simplu. Dar simplu numai la prima vedere. Pentru că trebuie să recunoaştem, nu-i uşor să transformi un amărît de 4 într-un ţanţoş 7. Desigur, ca orice artist exigent cu sine însuşi, nici Mira nu a fost prea încîntată de opera ei. Tare ar fi vrut ea să-i dea amărîtei note 4 hainele strălucitoare ale notei 10. Dar cu necontestata ei pricepere de „pictoriţă", Mira şi-a dat seama că totuşi aceste haine ar fi prea mari şi că poate s-ar vedea că sînt de împrumut. Ei, şi după ce a socotit că totul este perfect în desenul ei, a dat fuga cu carnetul de note, să i-l arate mamei pe arătosul 7. Bineînţeles, fără să-i spună şi despre „minunea" apariţiei lui.

— Este bună nota aceasta, i-a spus mama, trebuie însă să te străduieşti să capeţi altele şi mai mari.

— Sigur, se poate, a răspuns veselă, Mira.

Se gîndea oare că, străduindu-se, va ajunge să deseneze cu măiestrie şi celelalte note mari, sau poate că va învăţa ca să le merite ? Această întrebare i-au pus-o şi pionierii din grupa ei, care au aflat curînd despre „talentul" nedorit al pionierei Mira S, din detaşamentul claselor a VII-a de la Şcoala de 8 ani din Suceava-Tîrg, care şi-a transformat nota 4, pusă de profesoară, în 7. Atunci au pus în discuţie ce înseamnă să fii sincer, de ce trebuie să combatem minciuna, înşelăciunea. Mira a înţeles multe lucruri atunci şi a promis că minciuna nu se va mai repeta.

ELENA TOFAN

DISCUŢII

Pe Jiu în sus

La cercul literar al Casei pionierilor din Tîrgu-Jiu am citit următoarele versuri compuse de pionierul Stamatescu Ştefan.

„Foaie verde, arămiu,
Ce frumos e-n Tîrgu Jiu!
Foaie verde, trei migdale,
De la Preajba mai la vale
Creşte combinatul mare
Creşte mîndru ca o floare!"

Acest combinat cunoscut sub numele de Complexul pentru industrializarea lemnului, se află în Tîrgu-Jiu. În cadrul complexului sînt cinci fabrici: fabrica de placaje, de cherestea, de mobilă, de parchete şi de plăci aglomerate P.A.L.

Este un combinat foarte tînăr. În anul 1960 a fost terminată prima fabrică a complexului, cea de placaje. Nu-i de mirare, că majoritatea muncitorilor care lucrează în complex au vîrste primăvăratice.

Tovarăşe de muncă

Se numesc Viorica Tironeac şi Veronica Gioadă. Amîndouă n-au depăşit vîrsta de 20 de ani. Viorica Tironeac este candidată de partid; Veronica Gioadă, utemistă. Au absolvit şcoala profesională I.P.R.O.F.I.L. de la Rîmnicu Vîlcea. De cum au sosit aici, repartizate de la şcoală, li s-a dat să lucreze la maşini noi. A fost prima încercare de a-şi dovedi pregătirea pe care au obţinut-o. Acum, lucrează amîndouă la sectorul furnire-presă şi sînt fruntaşe în muncă. În timpul liber, vizionează filme, spectacole, citesc cărţi de literatură. Dar, mai ales, învaţă fără preget, fiindcă amîndouă sînt şi colege de clasă la seral, în clasa a IX-a. Sînt gata să povestească despre munca lor, despre viaţa în fabrică. Totul li se pare frumos. Şi-au amintit de vizitele pionierilor din localitate şi din alte colţuri ale ţării. „Şi noi am fost pioniere" spun cu bucurie. „Am fost preşedintă de grupă" îşi aminteşte Veronica. Acum, cînd pionierii-oaspeţi le cer amănunte despre munca lor, cele două tovarăşe de muncă le explică atent, cu răbdare. Poate dintre aceşti cei mai tineri vizitatori, peste cîţiva ani, vor sosi în fabrică şi cei mai tineri muncitori. La rîndul lor, se vor mîndri că devin fruntaşi în muncă şi că s-au pregătit încă de pe vremea pionieratului să fie astfel de oameni: demni de colectivul în care muncesc

La căminul cultural

În centrul comunei Turcineşti — comună de munte de pe malul Jiului — se înalţă o clădire impunătoare şi frumos colorată. Aici se află şi sediul căminului cultural. Este foarte plăcut să-ţi petreci orele libere la căminul cultural. Mulţi utemişti din sat participă cu drag la repetiţiile echipelor artistice. S-au remarcat talente care au cîştigat aplauzele binemeritate ale spectatorilor: Speranţa Bordan, Eugenia Lupulescu, Mioara Pătraşcoiu, la interpretarea cîntecelor populare. Numai s-o auzi pe utemista Mioara Pătraşcoiu cît de frumos îţi cîntă „Iarbă verde, iarbă crudă". Echipa de dansuri a prezentat la ultima serbare o suită de dansuri populare olteneşti, iar echipa de teatru are în repetiţii cîteva scenete. Viaţa căminului cultural respiră şi în alte frumoase preocupări. Biblioteca cu cele peste 5 500 de volume, izvor de cunoştinţe noi pentru cititori, organizarea de lecturi în colectiv, sosirea săptămînală a caravanei cinematografice, disputele de şah, audierea conferinţelor cu teme ştiinţifice. Nu lipsesc conferinţele care-i ajută pe săteni în munca lor de întreţinere a livezilor de pomi, principalul venit al Turcineştilor.

La îmbogăţirea activităţii căminului cultural contribuie şi pionierii care sînt cititori pasionaţi, prezintă seri literare şi spectacole frumoase pe scena căminului cultural.

Trei fraţi

De multe ori v-aţi întrebat: oare, cum este în mină? Căci, coborîrea în adîncurile pămîntului este un prilej neuitat de emoţie.

Sîntem la mina Petrila.

Un fel de lift, care în limbajul minerilor se cheamă colivie, coboară vertiginos la o adîncime de 800 de m. Ne îndreptăm spre sectorul II în care lucrează brigada condusă de comunistul Gheorghe Michev, brigadă fruntaşă în muncă. Ajungem la abatajul cameră 4-est. Deasupra pămîntului este ger mare. Aici însă, e o căldură ca în luna august. În momentul cînd am sosit, minerii încarcă cărbunele în vagonet.

În brigadă am cunoscut trei fraţi.

...Era în 1957. Într-un concediu de odihnă, lăcătuşul mecanic Gheorghe Chelaru — de baştină din comuna Mirceşti — a trecut prin Petroşeni şi s-a întîlnit cu un vechi coleg de şcoală, care devenise miner. Povestirea prietenului său despre munca în mină, l-a îndemnat să-şi încerce şi el curajul, priceperea. Şi minerii l-au primit cu drag, l-au ajutat să se califice. Acum, utemistul Gheorghe Chelaru perforează stratul, adică bate găuri în stratul de cărbune. După vreo doi ani de la sosirea sa, Gheorghe Chelaru şi-a îndemnat fratele mai mic, pe Ion, să vină să lucreze în mină. Utemistul Ion Chelaru nu a desminţit încrederea fratelui mai mare. Au lucrat împreună, iar anul trecut a sosit la mina Petrila încă un frate de-al lor mai mic, utemistul Constantin Chelaru.

Cei trei fraţi sînt cunoscuţi ca cei mai harnici, mai destoinici muncitori din sector.

Iată-l pe Costică Chelaru cum mînuieşte neîntrerupt lopata, cum umple rapid vagonetul care-şi aşteaptă încărcătura. Apoi, vagonetul alunecă pe şine spre locul unde urmează să fie descărcat.

Scos la suprafaţă, cărbunele îşi urmează mai departe drumul spre fabrici şi uzine, în întreaga ţară, ducînd cu el cîntecul muncii entuziaste a minerilor.

M. DIACONU

Desen de PUIU MANU

Partidului

Cuvîntul tău, partidule iubit,
Îl auzim în fiecare clipă,
Şi noi puteri în trup ni se-nfiripă,
Şi ni se face braţul de granit.

Vedem furnale revărsînd scîntei
Ori fabrici noi, purtînd pe frunte stele,
Şi ştim: cuvîntul tău e-nscris pe ele,
Părinte drag, ce binele ni-l vrei.

Te auzim şi te-ascultăm mereu,
Lucrînd la strung, sau pe locomotivă,
Pe lanul nesfîrşit din colectivă,
Cînd creşte spicul înfrăţit şi greu.

Din fila cărţii, ca un soare viu,
Lumina ta sub pleoape ne inundă,
Ne încălzeşte forţa ei profundă
Sub steagul de mătase, purpuriu.

Pentru această viaţă ce-o trăim,
Părinte drag, noi toţi îţi mulţumim!

PETRE GHELMEZ

Steaua roşie

Steaua cea mai vie dintre toate
S-a născut din dor de libertate.
Inimă aprinsă spre lumină,
Noaptea grea s-o facă zi senină.

Din curate inimi proletare
S-a aprins să ardă peste zare.
Şi de-atunci, luceafăr, suie-n zbor,
Călăuză muncitorilor.

CONSTANTIN MUNTEANU

În întîmpinarea alegerilor de la 3 martie

Cum se pregătesc pionierii din Ibăneşti

Alegerile de deputaţi în sfaturile populare au o deosebită importanţă pentru toţi oamenii muncii din ţara noastră. Noi, pionierii şi şcolarii, aşteptăm cu drag, alături de vîrstnici ziua alegerilor. Cu acest prilej vom prezenta în faţa cetăţenilor un program artistic. În acest scop, mai mulţi elevi din clasele a VI-a şi a VII-a pregătim piesa „Jos Tudorache!... Sus Tudorache!" de Mircea Ştefănescu, în care sînt satirizate alegerile de pe vremea burgheziei. Pregătim, de asemenea, diferite texte pentru citit, ca de exemplu „Votul morţilor" de George Ranetti sau „Am fiert inima satului" de Gh. Ciudan. To[illegible] odată, învăţăm cîntece şi mul[illegible] poezii legate de acest eveniment. Tot în cinstea alegerilor pionierii din şcoala noastră s-au angajat să-şi îmbunătăţească situaţia la învăţătură şi disciplină. Rezultatele au început să se arate deja. Astfel, elevi ca Sima Nicolae şi Chirteş Viorel, din clasa a VI-a, şi-au îndreptat mult situaţia la învăţătură faţă de trimestrul I.

VULTUR LAURENŢIU
preşedintele unităţii de pionieri nr. 41, Şcoala de 8 ani com. Ibăneşti-Pădure, raionul Reghin

La căminul cultural

La căminul cultural,
Bine e să ne-ntîlnim.
După muncă-nsufleţită
Mic cu mare la cămin.

S-ascultăm o conferinţă,
Sau o melodie dragă,
Să aflăm de prin ziare
Noutăţi din lumea-ntreagă.

Alteori cu toţi venim
Şi încingem mare sfat
Cum o să gospodărim
Mîine, dragul nostru sat.

Şi tot la cămin în sală
Vor veni mamele, taţii
Mîine-n prag de primăvară,
Să aleagă deputaţii.

Pionierii
PLĂTICĂ MARIA
şi
CHERCIU EMIL
cl. a VII-a, Şcoala de 8 ani, comuna Găgeşti, raionul Bîrlad

FEBRUARIE 1933 — 30 ANI — FEBRUARIE 1963

30 de ani de la eroicele lupte din februarie 1933 ale muncitorilor ceferişti şi petrolişti

ADUNAREA SOLEMNĂ DIN CAPITALĂ

Vineri după-amiază, în sala Palatului R.P. Romîne a avut loc adunarea solemnă organizată de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn cu prilejul celei de-a 30-a aniversări a eroicelor lupte din februarie 1933 ale muncitorilor ceferişti şi petrolişti.

În sală se aflau membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat şi ai guvernului, conducători ai organizaţiilor de masă şi instituţiilor centrale, vechi militanţi ai mişcării muncitoreşti, participanţi din întreaga ţară la luptele muncitorilor ceferişti şi petrolişti din februarie 1933, academicieni şi alţi oameni de ştiinţă şi cultură, generali şi ofiţeri superiori, reprezentanţi ai oamenilor muncii din întreprinderile bucureştene.

Erau de faţă şefii unor misiuni diplomatice acreditaţi în R.P. Romînă.

Primiţi cu puternice aplauze şi urale, la masa prezidiului au luat loc tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraş, Petre Borilă, Nicolae Ceauşescu, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroş, Dumitru Coliu, Leontin Sălăjan, Leonte Răutu, Ştefan Voitec, Mihai Burcă, Florian Dănălache, Isac Martin, Alexandru Sencovici, Dumitru Simulescu, Gheorghe Stoica, Virgil Trofin, precum şi Dumitru Antonescu, Gheorghe Belu, Ion Cioran, Ifrim Costache, Alexandru Georgescu, Nicolae Iancu, Ion Ifrim, Nicolae Ionescu, Petre Niculaeş, Ion Niculi, Gheorghe Popescu, Ion Gr. Stancu, Ion Stănescu, participanţi la luptele din februarie 1933 ale muncitorilor ceferişti şi petrolişti, Ion Derji, muncitor fruntaş la Atelierele centrale I.T.B., Ion Drăgan, muncitor fruntaş la Uzinele „Vulcan". Ştefania Iordache, muncitoare fruntaşă la Industria bumbacului şi Nicolae Tăbăcuţ, muncitor fruntaş la Uzinele „Timpuri Noi".

Adunarea solemnă a fost deschisă de tovarăşul Florian Dănălache, membru al C.C. al P.M.R., prim-secretar al Comitetului orăşenesc Bucureşti al P.M.R.

Primit cu aplauze puternice a luat cuvîntul tovarăşul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R., care a vorbit despre cea de-a 30-a aniversare a eroicelor lupte din februarie 1933 ale muncitorilor ceferişti şi petrolişti.

★

Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej şi ceilalţi conducători de partid şi de stat în mijlocul participanţilor la luptele din februarie 1933.

După ce a evocat luptele anterioare duse de clasa muncitoare sub conducerea partidului împotriva exploatării, pentru libertate şi o viaţă mai bună, tovarăşul Chivu Stoica a subliniat în cuvîntare faptul că prin amploarea şi caracterul lor combativ, revoluţionar, prin învăţămintele bogate şi efectele lor în viaţa socială, marile lupte din februarie 1933 au ridicat pe o treaptă mai înaltă aceste tradiţii, au constituit un moment de cotitură în dezvoltarea partidului şi a întregii noastre mişcări muncitoreşti.

Tovarăşul Chivu Stoica a arătat în continuare condiţiile interne şi internaţionale în care au fost pregătite şi s-au desfăşurat eroicele lupte din februarie 1933, activitatea intensă a partidului în vederea realizării unităţii de acţiune a muncitorimii ceferiste. O mare contribuţie a adus-o tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Încă în anul 1931, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej desfăşurase o vie activitate la Galaţi pentru realizarea unităţii de acţiune a muncitorilor ceferişti şi închegarea frontului unic de jos. La sfîrşitul aceluiaşi an, mutat de la Galaţi la Dej, duce o muncă intensă de organizare a muncitorilor ceferişti din acest oraş; ca rezultat, membrii sindicatului C.F.R. din Dej, aleg o nouă conducere, pe bază de front unic de jos, cuprinzînd muncitori comunişti, social-democraţi şi fără de partid. Se elaborează un program de revendicări, pe care, într-o adunare extraordinară, îl adoptă toţi muncitorii atelierelor C.F.R. din Dej.

La începutul anului 1932, delegat de ceferiştii din Dej, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej pleacă la Bucureşti pentru a lua legătura cu muncitorii ceferişti de la Atelierele Griviţa. Stabilind contactul cu Secretariatul C.C. al P.C.R., propune crearea organului central de acţiune al ceferiştilor care să fie ales de o conferinţă pe ţară a muncitorilor de la căile ferate — propunere ce a fost acceptată.

Conferinţa pe ţară a ceferiştilor care a avut loc în martie 1932, a ales Comitetul Central de acţiune, alcătuit din muncitori din toate centrele feroviare, secretar al Comitetului fiind desemnat tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Atît în perioada de pregătire a Conferinţei pe ţară, cît şi ulterior, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a desfăşurat o activitate multilaterală în principalele centre feroviare — atît la Galaţi şi Dej cît şi la Bucureşti, Cluj, Iaşi, Paşcani şi alte centre — pentru organizarea muncitorimii ceferiste, pentru aplicarea hotărîrilor Comitetului Central de acţiune şi alegerea comitetelor locale, dînd exemplu de felul cum trebuie muncit în mijlocul maselor.

Tovarăşul Chivu Stoica a arătat că acţiunile pregătitoare întreprinse de partid, cum ar fi ieşirile demonstrative ale muncitorilor la direcţie pentru satisfacerea unor revendicări, demonstraţiile în incinta Atelierelor etc., au evidenţiat starea de spirit combativă a muncitorilor ceferişti care aveau să dea dovadă de adevărat eroism în luptele din februarie 1933.

Cuvîntarea tovarăşului Chivu Stoica a evocat în continuare desfăşurarea eroicelor lupte muncitoreşti din februarie, sprijinul intern şi internaţional pe care l-au primit în acele zile eroice luptătorii ceferişti. Amploarea şi combativitatea fără precedent a luptelor de la Griviţa, perspectiva extinderii lor în întreaga ţară au înfricoşat cercurile guvernante care au trimis armata să tragă asupra muncitorilor. Zeci şi sute de muncitori au căzut ucişi şi răniţi de gloanţe, peste 2 000 au fost arestaţi...

Sălbatica represiune de la Griviţa — a arătat tovarăşul Chivu Stoica — nu a înfrînt voinţa de luptă a clasei muncitoare. Dimpotrivă, anii care au urmat au cunoscut o continuă creştere a acţiunilor de luptă muncitoreşti.

Uriaşul potenţial revoluţionar al clasei noastre muncitoare şi al maselor largi ale oamenilor muncii, care şi-a găsit expresia în luptele din februarie 1933, s-a manifestat din plin în desfăşurarea insurecţiei armate de la 23 August 1944 şi a revoluţiei populare care a urmat, în lupta dusă de poporul nostru sub conducerea partidului, pentru instaurarea regimului democrat-popular şi construirea socialismului.

FEBRUARIE 1933 — 30 ANI — FEBRUARIE 1963

INSTANTANEU

PE UN VAS FLUVIAL, IARNA...

Dunărea, atît de învolburată în zilele de vară, pare acum o făptură de basm adormită sub valurile încremenite în stînci sticloase de gheaţă.

M-am apropiat de „Saligny", de vasul pe care îl căutam.

Pilotul Ion Mustaţă, un marinar prietenos, ghicindu-mi parcă gîndul, m-a întîmpinat zîmbind:

— De bună seamă că vreţi să aflaţi cam ce facem noi, marinarii de aici, iarna. Poftiţi cu mine!...

O încăpere bine încălzită, elegantă, care te face o clipă să crezi că te afli într-un apartament spaţios dintr-un bloc modern. De jur-împrejur, pe canapele căptuşite cu pluş, marinari de pe toate vasele din port.

Pe o tablă mare, instalată în faţa lor, stă scris cu litere de cretă: „Navigaţia pe braţul Sulina".

Aflu că în astfel de zile, marinarii gălăţeni îşi petrec o bună parte din timp în tovărăşia cursurilor, vasul devine o adevărată şcoală de navigaţie...

Şi venind vorba de condiţiile de viaţă tot mai bune create marinarilor în anii noştri, pilotul Ion Mustaţă a adăugat:

— Aş vrea să vorbesc despre o bucurie pe care am trăit-o şi eu, nu de mult. Mă număr printre cei care au primit — în afara salariului obişnuit — recompense de vechime în sumă de 3 000 de lei fiecare. Cu aceştia şi cu banii pe care îi am deja la C.E.C., vreau să-mi cumpăr zilele acestea mobilă nouă şi un televizor!

Fapt divers obişnuit în viaţa noastră socialistă.

AL. DINU IFRIM

Scut de nădejde al păcii

23 februarie — Ziua Forţelor Armate şi a Flotei Maritime Militare ale U.R.S.S.

La 23 februarie 1963 se împlinesc 45 de ani de la crearea Forţelor Armate şi a Flotei Maritime Militare ale U.R.S.S. În această zi poporul sovietic îi sărbătoreşte cu dragoste şi mîndrie pe eroicii ostaşi sovietici care, de-a lungul anilor, s-au acoperit de glorie nepieritoare în luptele duse împotriva duşmanilor puterii sovietice şi ai păcii. Poporul sovietic, oamenii muncii de pretutindeni păstrează pentru vecie amintirea înaltului eroism şi spirit de sacrificiu de care a dat dovadă Armata Sovietică, sub conducerea P.C.U.S., în anii celui de-al doilea război mondial, pentru apărarea Uniunii Sovietice şi a întregii civilizaţii umane, împotriva hoardelor fasciste.

Credincios politicii sale de pace, statul sovietic manifestă o grijă permanentă pentru întărirea puterii de apărare a U.R.S.S., pentru înzestrarea forţelor sale armate cu tehnica de luptă cea mai modernă, pentru a fi oricînd gata să dea o ripostă hotărîtă aţîţătorilor la un nou război mondial.

100 de ani de la nașterea marelui om de știință romîn

PROF. DR. GH. MARINESCU

În iarna anului 1863, la 23 februarie, s-a născut la București, Gh. Marinescu, acel care avea să devină unul din pionierii științei cu faimă mondială din țara noastră. De mic copil el a rămas orfan de tată. Mama lui a luptat cu multe greutăți pentru a-l ține în școală. Terminînd liceul, urmează Facultatea de medicină din București. Așa cum arăta el mai tîrziu, anii de liceu și cei din facultate au fost ani grei pentru tînărul Gh. Marinescu. Taxele erau mari, iar cărțile de specialitate erau foarte scumpe. Terminînd facultatea cu rezultate excelente, tînărul medic muncește întîi la Spitalul Brîncovenesc, apoi la Facultatea de medicină ca preparator la laboratorul condus de marele om de știință Dr. Victor Babeș. Acesta l-a remarcat imediat, apreciindu-i cunoștințele vaste în domeniul științelor medicale. Ca urmare a recomandării lui Victor Babeș în anul 1887, Gh. Marinescu este trimis la specializare în străinătate unde face studii strălucite. El vizitează cele mai importante instituții medicale din Europa. După 8 ani de cercetări și studii, cu toate ofertele insistente ale profesorilor săi pentru a rămîne în străinătate, Gh. Marinescu consideră o datorie patriotică a sa întoarcerea în țară pentru a pune în slujba țării sale cunoștințele căpătate în acești ani. În 1897 întorcîndu-se în țară i se oferă conducerea unei clinici din București. Cu toate condițiile grele, lipsit de laboratoare și cadre de specialitate, tînărul om de știință pornește cu pasiune și perseverență să-și creeze condiții de lucru pentru activitatea lui științifică. Regimul burghezo-moșieresc nu avea nici un interes pentru dezvoltarea științei romînești, pentru sănătatea poporului. Activitatea lui Gh. Marinescu a fost apreciată în cercurile de știință din străinătate. Ca urmare a activității sale științifice prof. dr. Gh. Marinescu a fost ales „Doctor Honoris Causa" a patru facultăți din lume, membru a șapte academii și membru de onoare a unui mare număr de instituții științifice din întreaga lume.

Participînd la diferite congrese internaționale, Gh. Marinescu a dus peste hotarele patriei noastre cuceririle științei romînești. El a publicat peste 1 000 de lucrări științifice dintre care cea mai mare parte a intrat în patrimoniul științei medicale mondiale.

Viața și activitatea marelui om de știință și patriot romîn Gh. Marinescu, constituie un minunat exemplu de dragoste față de patrie, față de poporul său. Întreaga lui viață a fost închinată progresului științei romînești.

M. N.

Institutul de inframicrobiologie al Academiei R. P. R.

Acum cîteva luni a fost dat în folosință noul local al Institutului de inframicrobiologie din București. Clădirile impunătoare și instalațiile ultramoderne cu care a fost dotat acest institut de cercetări științifice se întind pe o suprafață de peste 5 400 m p.

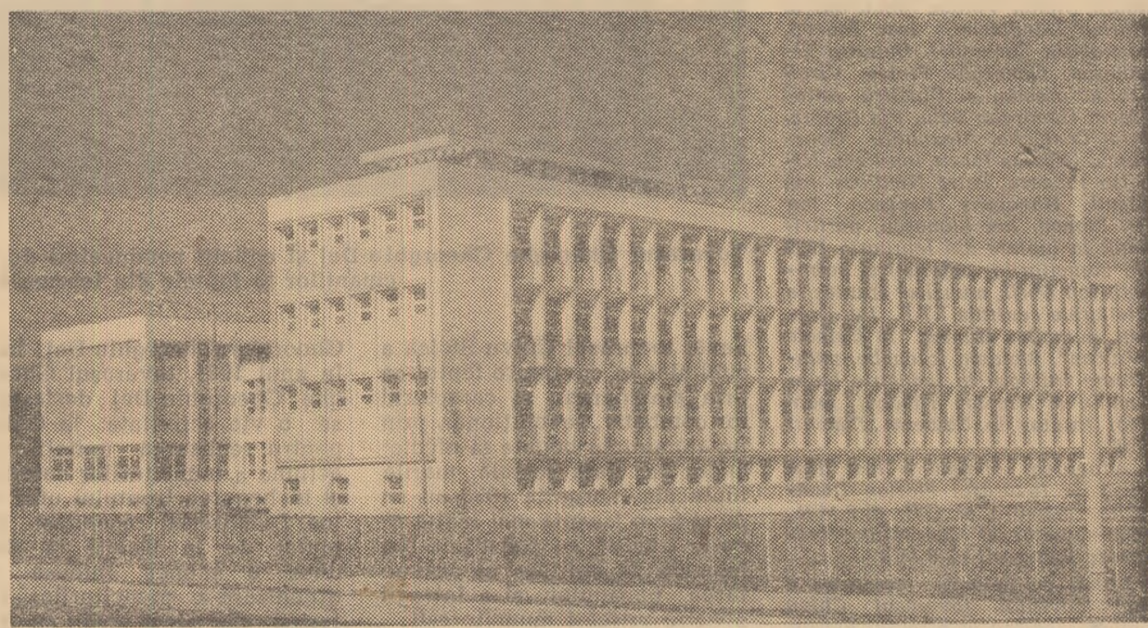
„Puține institute de cercetări din străinătate au asemenea condiții de lucru, asemenea instalații cum aveți asigurate dumneavoastră în noul local al Institutului de inframicrobiologie", a constatat recent un grup de savanți străini care au vizitat noul local al institutului.

Dar, să facem o scurtă vizită în acest centru modern de cercetare științifică. Unul din corpurile clădirii institutului este destinat învățămîntului și documentării. Aici funcționează săli pentru cursuri și biblioteca cu sălile de lectură. Într-un alt corp se găsesc sălile necesare lucrărilor practice pentru specializarea și pregătirea noilor cadre. În corpul principal al clădirii sînt instalate laboratoarele destinate cercetărilor științifice în domeniul inframicrobiologiei.

Datorită grijii partidului și a guvernului, cercetătorii institutului au la dispoziție utilaj tehnic și științific la nivelul tehnicii mondiale, cum ar fi laboratoare de microscopie electronică, izotopi radioactivi, biochimie, biofizică, culturi celulare etc. Laboratoarele institutului sînt prevăzute cu instalații de aer condiționat, mediu steril, raze ultraviolete.

Întreaga activitate ce se desfășoară în secțiile și laboratoarele institutului este pusă în slujba ocrotirii sănătății oamenilor muncii din patria noastră socialistă.

RODICA ALBU

Vedere exterioară a noului local al Institutului de inframicrobiologie al Academiei R.P.R.

FILATELIE

TIMBRU JUBILIAR

Cu prilejul aniversării a 30 de ani de la luptele eroice ale muncitorilor ceferiști și petroliști, Direcția generală a poștelor și comunicațiilor a pus în circulație în ziua de 16 februarie o marcă poștală aniversară. Desenul evocă o scenă din luptele purtate de muncitori în februarie 1933 la Atelierele Grivița din București.

Marca în 3 culori are valoarea nominală de 1,75 lei. Este tipărită la offset pe hîrtie cretată. Emisia a fost completată cu un plic „Prima zi" obliterat cu o ștampilă specială.

Cum putem amenaja acasă un mic atelier sau un colț de lucru

Sînt mulți pionieri cărora le place să construiască diferite aparate, materiale didactice, modele de nave și avioane și alte obiecte utile. Pentru aceasta e necesar să-și organizeze un mic atelier sau un colț de lucru acasă, singuri sau în colectiv. O rindea, o daltă, o menghină, cîteva burghiuri, un ciocan de lipit, o trusă de traforaj, un clește patent, un clește de scos cuie, o șurubelniță, o foarfecă, o pilă, o riglă gradată, un echer, pietre de apă și ulei pentru ascuțit sculele. Este bine ca la acestea să se adauge un fierăstrău pentru metale și unul pentru lemn. Și iată gata micul nostru atelier!

În toate cazurile se recomandă ca utilajele și uneltele să corespundă lucrărilor practice ce se vor executa în micul atelier și mai ales vîrstei, puterii și înălțimii micilor tehnicieni. Este foarte important ca sculele să fie păstrate în ordine, să le mînuim cu atenție, iar după lucru să le așezăm la locul lor. Pentru păstrarea sculelor poate fi folosit un dulap cu rafturi, o planșetă sau chiar o ladă lungă de 70—80 cm, lat de 40—50 cm și înaltă de 25-30 cm. În micul atelier trebuie să avem neapărat și o masă de lucru, de preferat cu sertare, care pot servi la păstrarea instrumentelor de măsurat sau a materialului mărunt și chiar a pieselor executate. Pe masă, în dreapta, se montează menghina mică care ajută la prelucrarea pieselor mici din metale sau mase plastice. În atelier e necesar să avem și o mică rezervă de materiale, ca deșeuri de scîndură, placaj, șipci, deșeuri de tablă, materiale plastice, cutii de conserve, sîrmă, cuie, șuruburi, clei, vopsele, pensule, hîrtie, carton, ață, sfoară, șmirghel etc. Pe parcurs, utilajul micului atelier se poate îmbogăți și cu alte unelte, dispozitive realizate de pionierii înșiși. Concursul „micilor tehnicieni" organizat în școli și case de pionieri, vă așteaptă să vă înscrieți cu lucrări cît mai interesante.

Ing. C. POPESCU
șeful secției știință și tehnică de la Palatul pionierilor, București

Învăţătura, o problemă care ne preocupă pe toţi

De data aceasta, dragi prieteni, am în faţă un teanc de scrisori în care se vorbeşte despre o problemă care ne interesează mult pe toţi. Despre ce anume? Despre învăţătură. Şi, cum primele zile ale trimestrului II au trecut de mult, şi notele au început să umple pătrăţelele din catalog, mi s-au trimis veşti despre felul cum au reuşit pionierii să obţină note bune.

Iată ce-mi scrie pionierul Roşu Nicolae de la Şcoala de 8 ani din comuna Sacul, raionul Caransebeş: „Începutul celui de-al II-lea trimestru l-am făcut aproape numai cu note de 9 şi 10. Pînă acum Dumitraşcu Trandafir a obţinut cinci note de 10. Roşu Nicolae şapte note de 10 şi un 9, Jurca Ion, cinci note de 10 şi doi de 9. Şirul celor cu asemenea note l-am putea prelungi mult, căci învăţătura este preocuparea noastră principală. Numai învăţînd cu sîrguinţă şi dragoste poţi să-ţi însuşeşti cunoştinţe temeinice. Şi pentru ca nici o noţiune nouă să nu ne rămînă nelămurită, de două ori pe săptămînă ne întîlnim cu tovarăşii profesori la orele de consultaţii..."

Mă bucur dragă Nicuşor pentru rezultatele frumoase pe care le-aţi obţinut şi aştept pe curînd alte veşti.

În scrisoarea ei, Novăcescu Misirca din comuna Sicheviţa, raionul Moldova Nouă povesteşte cum a ajutat-o colectivul pe Lazarovici Stanca să-şi îndrepte notele.

„Stanca n-a venit multă vreme la şcoală, scrie Misirca. Cînd a revenit în clasă, i-a fost greu să se pună la punct cu rezolvarea operaţiunilor cu fracţii ordinare şi cu lecţiile de limba franceză. Detaşamentul a hotărît într-o adunare ca pionierii s-o ajute cît mai urgent. Gruiţa Ana şi Juriţa Ana au hotărît ca zilnic să-şi pregătească lecţiile cu Stanca. Rezultatele au început să se arate repede şi sînt îmbucurătoare. Deşi n-au trecut decît cîteva săptămîni de la începutul trimestrului II, colega noastră are multe note bune".

Vă felicit dragi prieteni pentru ajutorul dat, iar ţie, Stanca, îţi doresc succes şi pe mai departe.

Despre strădunţa pionierilor de a obţine numai note bune ne-au scris şi **Morcovescu Cristina** din Mîneciu Ungureni, **Ivănescu Veronica** din Dozeşti, **Georgescu Vasile** din Fieni, **Mîndrilă Lenuţa** din Şupan Comăneşti, **Lungoci Aurica** din Beneşti şi mulţi alţii. Veştile voastre sînt frumoase, dragi prieteni, iar pentru rezultatele obţinute vă felicităm. Aştept pe curînd şi alte veşti de la voi!

RODICA

O EXPOZIŢIE INTERESANTĂ

La multe expoziţii găseşti printre vizitatori şi copii, dar la aceasta, despre care e vorba în rîndurile de faţă, ei formează majoritatea. Şi e firesc să fie aşa, pentru că...

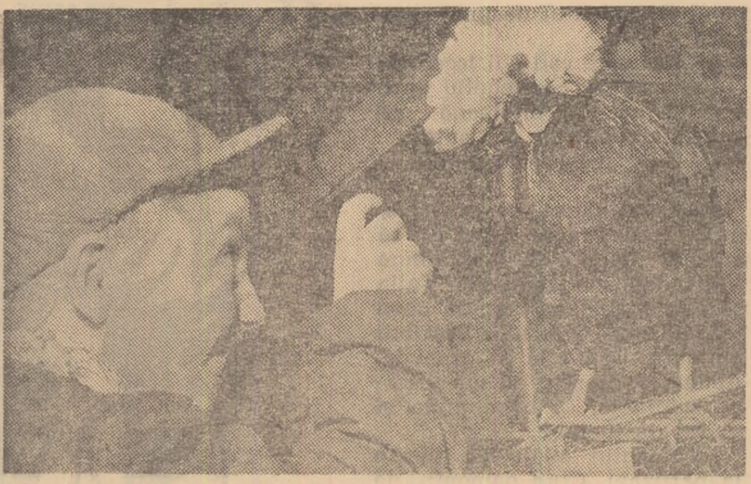
Nici nu-i păşeşti bine pragul, şi ai impresia că ai intrat într-o pădure ciudată, în care se aud cîntînd mii de păsărele, de toate felurile.

Uite, lîngă fereastra în care lumina se revarsă cu abundenţă, sticleţi coloraţi în cele mai diverse nuanţe, în toate culorile curcubeului, se iau la întrecere cu canarii din coliviile alăturate. Şi nu numai în cîntec se întrec, ci şi în frumuseţe! Penetul canarilor nu-i mai puţin admirat decît acela al sticleţilor — unii sînt verzi-strălucitori, alţii albi sau de culoarea portocalelor.

Dar, să lăsăm inimoasele cîntăreţe care ţopăie într-una şi-şi ridică ciocurile într-o parte şi alta, scoţînd triluri ca de argint, şi să ne oprim în alt colţ, la fazanii cu coada aurie, la găina olandeză. Ciudată pasăre, aceasta din urmă: e neagră ca abanosul, iar pe cap are o adevărată pălărie din puf alb, ca zăpada, ce-i acoperă şi ochii şi ciocul!

De multă admiraţie se bucură şi alte păsări întîlnite la Expoziţia de păsări decorative — căci despre aceasta este vorba — deschisă recent în Capitală: papagalii de Peru, porumbeii romîneşti de zbor şi de ornament, şi toate cele peste patru sute de păsări expuse, autohtone şi exotice, de o rară frumuseţe

AL. PROFIRIU

SPORT

La iniţiativa pionierilor

Primul gînd de copil la vederea zăpezii zboară la sanie, la derdeluş... E firesc! Iată însă că pionierii claselor a V-a şi a VI-a ale Şcolii medii de 8 ani din satul Milostea, raionul Horezu, au încălcat în acest an „tradiţia".

„E bine la săniuş — şi-au zis ei — dar schiul parcă e mai frumos".

În filme, în jurnalele cinematografice au văzut de atîtea ori schiori şi tot de atîtea ori au rămas încîntaţi.

„Oare noi, noi n-am putea să schiem?"

Gîndul îndrăzneţ i-a cucerit. „Vom schia. Ne vom face noi, cu mîinile noastre, schiuri!"

Hotărîndu-se în cadrul detaşamentului să-şi confecţioneze schiuri, pionierii claselor a V-a şi a VI-a s-au pus grabnic pe treabă. Sub îndrumările învăţătorilor N. Robeci şi N. Badiţa, ei şi-au construit peste 30 de perechi de schiuri, lungi de 1,5 m., cu vîrful îndoit, aşa cum scrie la carte!

Au urmat apoi lecţiile de schi. Rînd pe rînd, urmăriţi de privirile atente ale învăţătorilor lor, pionierii şi-au însuşit elementele tehnice. Mai întîi „plugul" apoi „cristianele", „semicristianele"...

Desigur şi... căzăturile au făcut parte din program! Nu mai puţin adevărat este şi faptul că unii sînt mai pricepuţi, alţii mai puţin. Un lucru este însă sigur. Orele de sport au devenit o plăcere aşteptată cu multă nerăbdare de elevi. În cadrul lor, după un scurt program de educaţie fizică generală, urmează antrenamente şi concursuri de schi.

Şi ce poate fi mai minunat decît să cobori, val-vîrtej, pe dealul din spatele şcolii, într-o „clasică" probă de coborîre sau să faci „slalom" printre merii aceluiaşi deal?

Cu atît mai mult cu cît schiurile sînt făcute de mîinile tale!

Un ultim detaliu. Cei mai buni schiori sînt pionierii fruntaşi la învăţătură Tomescu Ion şi Milea Gheorghe din clasa a V-a şi Vitan Petre, Lazăr Lupu şi Ciucă Nicolae din clasa a VI-a.

MARIUS POP

MOZAIC

Meciul pentru titlul mondial de şah dintre actualul campion al lumii, marele maestru Mihail BOTVINIK, şi marele maestru Tigran PETROSIAN, cîştigătorul turului candidaţilor de la Curacao, va începe la 23 martie 1963, la Moscova.

★

Cu prilejul tradiţionalului concurs de patinaj viteză, rezervat celor mai buni patinatori ai oraşului Moscova, Evgheni GRIŞIN a obţinut un rezultat excelent în proba de 500 de m cu timpul de 42". O surpriză a fost înregistrată şi în proba feminină de 500 de m. Eva IVANOVA a acoperit această distanţă în 48"8/10 învingînd-o pe campioana mondială Inga VORONINA.

★

În cadrul concursului preolimpic de schi-fond de la Seefeld (Austria), norvegianul Oestby a cîştigat proba de 30 de km cu timpul de 1 h 44'23"2/10.

★

Meciul revanşe de box dintre reprezentativele R. P. Romîne şi R.P.F. Iugoslavia va avea loc la 30 iunie, la Bucureşti.

★

Atleţii sovietici Valeri BRUMEL, Igor TER Ovanesian şi Valeri BULÎŞEV au obţinut succese remarcabile în turneul din S.U.A. Iată cîteva rezultate: Igor Ter Ovanesian, deţinătorul recordului mondial la săritură în lungime (8,31), a sărit 8,18 m stabilind cea mai bună performanţă mondială de sală.

Valeri Brumel a trecut peste stacheta ridicată la 2,18 m învingîndu-l pe vechiul său rival John Thomas, care a sărit 2,15 m.

Valeri Bulîşev a învins detaşat la 880 yarzi cu timpul de 1'50"9/10, sosind în urma lui cei mai buni fondişti americani Ernie Cunliffe şi Jim Dupree.

★

La campionatele mondiale de tenis de masă care vor avea loc în prima jumătate a lunii aprilie la Praga şi-au anunţat participarea 47 de ţări. Printre cele înscrise se numără U.R.S.S., Republica Populară Ungară, Iugoslavia, S.U.A., R. P. Romînă, Anglia, R. D. Germană, Ghana şi alte ţări.

Valia

Material scris special pentru „Scînteia pionierului"

Desen de RAISA IUSEIN

...Băiatul aruncă grenada. Încă o clipă... și ea cade drept sub roțile automobilului în care se află, fără a bănui nimic, comisarul fascist Worbs.

Astfel l-a reprezentat sculptorul pe Valia Kotik — eroul, partizanul. Două cifre sînt săpate pe postament „1930—1944"". Numai 14 ani a trăit pionierul. Dar amintirea lui nu s-a șters, trăiește și va trăi mereu...

Nici în școală, nici acasă, nu a învățat el să meargă în cercetare, să distrugă, să omoare. Valia învăța, se pregătea să devină inginer sau poate strungar sau constructor, ca și tatăl. Dar deasupra lui Sepetovka — locul natal — au apărut dintr-o dată avioane cu cruci negre. Ele au aruncat bombe asupra oamenilor, caselor, străzilor orașului care abia se deșteptase. Se declanșase războiul!... După aceea, într-o zi călduroasă de iulie, în oraș au pătruns motocicliștii în uniformă neagră. Ei au aruncat băncile din școala în care a învățat Valia și au făcut acolo grajd pentru cai. Iar în casa în care s-a născut scriitorul iubit al lui Valia, Nikolai Ostrovski, au instalat o berărie. Ei furau și omorau.

Oare tu, pionier, poți privi la toate acestea liniștit? Și Valia a devenit partizan-cercetaș! Odată, în gara orașului Sepetovka s-a oprit un eșalon cu armament. Nu mult după aceea, a apărut o procesiune obișnuită pentru Sepetovka: doi soldați nemți duceau un grup de prizonieri zdrențăroși... Valia își îndeplinea prima misiune. Se apropie de convoi, în spate, cu mîinile în buzunare. Apoi fugi în față, scoase mîinile din buzunare. Acesta era semnul convențional: se putea începe! Prizonierii se apropiară de sentinelă. Acesta cînd întîlnii... ofițerul, luă poziția de drepți. În același moment, o lovitură neașteptată îl culcă la pămînt! Peste cîteva minute partizanii plecară în pădure ducînd cu ei automate, mitraliere. Iar sprintenul băiat lega în acest timp, de un vagon, o mină magnetică. Ceea ce nu a putut fi capturat de partizani nu va ajunge în nici un caz pe front.

Se aflau în Sepetovka numeroase magazii cu alimente, care aprovizionau armata nemțească. Partizanii s-au gîndit să le distrugă. Dar cum? Cum să afle toate intrările și ieșirile, cum să stabilească exact cînd are loc schimbul pazei?

— Las' să se ocupe de acest lucru Valia, a hotărît comandantul partizanilor.

A doua zi dimineața, Valia a scos vaca la păscut în poiana din fața magaziilor. El a fost însoțit de prietenii lui, Natașa și Stiopa. Văcarul și prietenii lui nu au dat nimic de bănuit sentinelelor. Dar copiii, peste cîteva zile, au avut deja gata planul aproximativ al magaziilor. Toate posturile au fost însemnate cu cruci. Și abia noaptea, un vuiet de incendiu s-a ridicat deasupra Sepetovkăi. Ardeau depozitele. Toată poliția fasciștilor a fost ridicată în picioare după această operație curajoasă. Dar de urmele partizanilor nu au reușit să dea. Și fasciștii au trimis în pădure detașamente de pedepsire.

...În pădure e liniște. Numai păsările cîntă, se aude susurul frunzelor.

— Popas! ordonă comandantul.

— Eu plec în cercetare raportă Valia.

— Bine, du-te!

El își fixă postul la o jumătate de kilometru de locul popasului. Se ascunse. Dintr-o dată, auzi trosnind un vreasc! Se întoarse, dar era prea tîrziu: oamenii de pedeapsă îl prinseră și-l trîntiră la pămînt. Ce era de făcut, cum să prevină detașamentul despre pericol?

— De unde ești? îl iscodiră.

Valia arătă cu degetul spre cer, lăsînd să înțeleagă că a fost aruncat cu parașuta.

— Cine mai e cu tine?

Nimeni!

Fascistul care-l ținea strîns, nu-l crezu, ordonă la ai lui să meargă înainte, în lanț. Lîngă Valia rămase o sentinelă. Valia se mișcă, simți că-l apasă ceva tare pe șold. Grenada! Fasciștii nu observaseră la el grenada. Acum, cu atenție, să nu observe sentinela, să bage mîna și să scoată inelul!

...Zgomotul exploziei ajunse la partizani. Cînd oamenii de pedeapsă au ajuns la locul popasului, acolo deja nu mai era nimeni. Valia, rănit, se furișă, tîrîndu-se, tot mai departe de locul unde rămase ucis de explozie, sentinela fascistă.

Medicii din spitalul partizanilor i-au vindecat lui Valia rănile. Și iată-l din nou în formație. Din nou merge în cercetare, din nou, noaptea, merge împreună cu pionierii mineri să mineze linia ferată...

Armata sovietică se apropia tot mai mult. Și iată că a sosit ziua ultimei bătălii.

— Rămîi la comandament! i-a spus comandantul. El nu a vrut să riște viața copilului, în această ultimă bătălie. Că doar, peste o zi-două, el putea din nou să-și pună cravata roșie, să ia cărțile și să meargă la școală, despărțindu-se pentru totdeauna de pistolul automat și de grenade.

Valia a stăruit să fie luat și el. I s-a încredințat paza unei magazii capturate de la un dușman. Fasciștii se apropiau tot mai mult de magazie. Atunci Valia se culcă la pămînt și începu să tragă... Zburară avioanele cu steluțe roșii, bubuiră tunurile artileriei sovietice ce se apropia. Fasciștii făcură calea îndărăt. Valia sări la atac, împreună cu partizanii, în urmărirea dușmanului ce se retrăgea în panică. El reuși însă să facă doar cîțiva pași: o lovitură puternică îl doborî de pe picioare, căzu...

★

Pe aleea umbrită unde se află monumentul de bronz ridicat pionierului, trec adesea veteranii războiului, în tăcere, se opresc lîngă el, amintindu-și de prietenii de pe front. Trec detașamente de pionieri, aduc salutul lor eroului!

Pionierii din Ucraina au strîns banii de pe fierul vechi colectat pentru a ridica acest monument, cît și alte monumente pentru tinerii eroi căzuți pentru patrie.

Acolo, în Sepetovka, trăiește și azi mama eroului, Ana Nichiticina Kotic. În fiecare zi, poștașul îi aduce cîte un teanc de scrisori din diferite colțuri ale țării. Acestea sînt scrisori de la pionieri. În clasa în care a învățat Valia, copiii păstrează banca în care a stat el cîndva... Au cinstea să stea în această bancă numai cei mai buni pionieri. Și în această clasă învață cel mai bun detașament al unității.

Dar detașamentele de pionieri din nou și din nou pornesc în campanii, prin locurile luptelor de partizani, pentru ca să afle și să înscrie în letopisețul gloriei pionierești numele tuturor tinerilor eroi care astăzi sînt încă necunoscuți...

S. CIUMAKOV

Cum ne alcătuim o bibliotecă personală

Cartea este un prieten apropiat al omului. O carte bună este folositoare prin cunoștințele pe care ni le dă, prin conținutul ei de idei. Fiecare dintre noi păstrează în memoria lui faptele minunate ale lui Zoia și Șura, ale lui Alioșa Matrosov și ale altor eroi iubiți din cărțile citite. Ar fi bine dacă fiecare dintre voi, dragi prieteni, și-ar forma cîte o mică bibliotecă personală din cărțile pe care le are, cît și din cele pe care le va procura în viitor. Cum trebuie să ne organizăm biblioteca? În primul rînd, să stabilim locul unde le vom ține. Într-un dulap sau pe niște simple rafturi de lemn vom aranja cărțile în ordinea alfabetică a autorului, grupate pe genuri de literatură — beletristică, cărți de știință și tehnică etc. Evidența cărților din biblioteca noastră o vom face prin înscrierea lor într-un caiet, sau prin completarea unor fișe (cartonașe). Fișele vor fi așezate în ordine alfabetică, așa cum sînt așezate cărțile în raft. În aceste fișe sau în caiet vom trece numele și prenumele autorului, titlul cărții, editura care a tipărit-o și anul apariției. Într-un număr următor al gazetei veți afla, la pagina de știință, cîteva îndrumări privitoare la legarea și îngrijirea cărților. Dacă faceți colecție din gazetele și revistele pentru copii este bine ca și ele să fie păstrate în ordine cronologică (după data apariției). Legarea colecției se face prin perforarea și trecerea unui șnur prin fiecare exemplar. Colecția să fie așezată între două cartoane de aceeași dimensiune cu ziarul sau revista respectivă. Păstrarea în ordine a bibliotecii ajută la găsirea imediată a cărții căutate. Este bine să avem un caiet unde să trecem cărțile citite de noi și să facem scurte însemnări despre subiectul și eroii cărții. Din biblioteca noastră nu trebuie să lipsească clasicii literaturii romîne, operele lui Eminescu, Creangă, Caragiale, Sadoveanu, Arghezi și ale altor mari scriitori romîni prezenți în literatura noastră contemporană. Bineînțeles, întocmirea bibliotecii nu poate fi realizată dintr-o dată. Cu timpul însă, vom putea avea o bibliotecă cu care să ne mîndrim.

M. LUPEȘ

CE SĂ CITIȚI

Vă recomandăm aceste cărți apărute recent la Editura tineretului:

Ion Agîrbiceanu „Povestiri", **Nagy Istvàn** „Povestind copiilor", **Frații Grimm** „Motanul încălțat", **Jules Verne** „Doi ani de vacanță", **Noce Tereza (Estella)** „Peripețiile cățelușei Laika", **Vl. Colin** „Basmele omului", **Al. Șahighian** „Coiful de aur", „Prietenul de la catedră", **culegere de povestiri —, Nina Cassian** „Curcubeu", **V. Cioikov** „Pepe, micul cubanez", **Pavel Vejinov** „Intîmplarea de pe strada liniștită".

În colecția „Mîini îndemînatice" — **Editura tineretului: Mihai Bălășescu** „Să creștem păsări și iepuri de casă", **Fl. Lupescu I. Milițiu, A. Milițiu** „Cum altoim plantele".

În colecția „Știința învinge": **Costin Mandi** „Drumul oțelului".

Vă recomandăm următoarele volume pentru pregătirea serbărilor pionierești.

„Tezaur" — **E.P.L.A. — culegere de versuri din poezia contemporană romînă**, „Culegere de versuri pentru serbările școlare" — **Editura didactică și pedagogică —**, „Cîntece pentru copii" **și** „Te iubim, tinerețe" — **culegere de cîntece apărute în Editura muzicală.**

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul; Combinatul Poligrafic Casa Scînteii